

Mevrouw Elke Roex.- Het is niet mijn taak om hier project per project te overlopen en te zien of ze volgend jaar nog zullen voortbestaan. Weet dat de angst in de sector heel groot is en dat is niet alleen slecht voor de sector zelf, maar ook voor de Brusselaar. De sector weet op dit moment nog niets. Ik kan de lijst nemen van alle stedenfondsprojecten en ze een voor een aflopen, maar dat is niet de normale manier van werken. Dat wil zeggen een correcte dialoog met de sector aangaan en op dit moment is dat echt niet het geval.

Mevrouw Brigitte Grouwels, collegelid.- Die is er continu. We hebben met al die projecten contact.

Mevrouw Elke Roex.- Laat ons samen naar de sector en een aantal projecten stappen, en we zullen het zien. Mevrouw Elke Van den Brandt zei hetzelfde als ik.

Mevrouw Elke Van den Brandt.- Ik wil een concrete vraag waarop geen antwoord kwam, herhalen. Wat is de timing van de werkgroep Brede School voor het opmaken van het inhoudelijk kader?

STEMMING

- De beleidsnota 2009-2014 Stedelijk Beleid – IN[SAMEN]SPRAAK wordt aangenomen met 8 stemmen tegen 3, 1 lid heeft zich onthouden.

Hebben ja gestemd: Els Ampe, René Coppens, Bianca Debaets, Brigitte De Pauw, Annemie Maes, Herman Mennekens, Elke Van den Brandt, Carla Dejonghe

Hebben neen gestemd: Sophie Brouhon, Elke Roex, Jef Van Damme

Heeft zich onthouden: Johan Demol

VRAGEN (R.v.O., art. 59)

Stopzetten van de subsidies voor het dagelijks seniorenmagazine ‘Linking Generations presenteert...’ op tvbrussel

De heer Jef Van Damme.- “*Linking Generations presenteert...*” was een dagelijks seniorenmagazine. Ikzelf had er geen tijd voor, maar heel veel senioren wel en ze waren er enorm enthousiast over. Driemaal per dag werd het uitgezonden. Het kreeg overwegend positieve kritiek vanuit de doelgroep. Ook de Brusselse Ouderenraad, initiatiefnemer voor dit proefproject, stuurde een positief evaluatieverslag. Volgens de makers van het programma zouden de beleidsprioriteiten op een ander vlak liggen. Een rondvraag bij verenigingen zou evenwel aantonen dat er nood is aan televisie voor senioren. In Nederland is de seniorenomroep Max de snelst groeiende omroepvereniging. Niettemin worden de subsidies geschrapt.

Hoe evalueert het collegelid het proefproject ‘seniorentelevisie’ op tvbrussel? Hoeveel kijkers had het programma? Hoe luidt de evaluatie van de Brusselse Ouderenraad?

Waarom werden de subsidies voor het project stopgezet? Zou een Nederlandstalig seniorenmagazine op de regionale zender in Brussel geen prioriteit moeten zijn, gezien de verouderende Nederlandstalige bevolking in onze stad? Op welke basis werd de beslissing hierover genomen?

– *Voorzitter: De heer René Coppens*

Mevrouw Brigitte Grouwels, collegelid.- Het programma van *Linking Generations* werd in het najaar van 2009 dagelijks uitgezonden op tvbrussel, met heruitzendingen in het voorjaar van 2010. Het bestond uit drie delen: *Brein Aksie*, een spelprogramma in de studio met wetenschappelijke aandacht voor de werking van de hersenen en hersengymnastiek; *Fit Tee Vee*, een beweegprogramma met tips over bewegen en voorbeelden van oefeningen; *Het Rollend Oog*, een reportagereeks die opmerkelijke mensen uit Brussel in beeld bracht.

Kijkcijfers voor het programma werden niet gemeten en zijn jammer genoeg onbekend. In het algemeen is het zeer moeilijk om over kijkcijfers te beschikken. Hoewel wij een afspraak hadden om daar iets aan te doen, heeft Vlaams minister voor Brussel, Pascal Smet, het project daarover afgevoerd. Wij zijn hierover met hem in gesprek.

De reportagereeks *Het rollend Oog* oogstte het meeste lof. De hersentraining en de gymnastiek vielen iets minder in de smaak. Op basis van de globale reacties van de doelgroep geeft de VGC dit project een positieve evaluatie. Ook de Ouderenraad evalueerde de uitzendingen van *Linking Generations* over het geheel genomen positief. De samenwerking met de vzw Beeldenstorm, waardoor de toegekende subsidies deels geïnvesteerd werden in de projectwerking in Kuregem, werd zeer gewaardeerd. Wel had de samenwerking met tvbrussel beter gekund en waren er enkele gemiste kansen op het gebied van promotie. Met de heruitzending in het voorjaar van 2010 heeft tvbrussel dan weer wel een goed punt gescoord.

Uiteraard ziet de VGC het belang in van televisie, informatie, vorming en ontspanning voor verschillende doelgroepen in Brussel, en dus ook voor senioren. Er werden bij het begin van het project echter duidelijke afspraken gemaakt met *Linking Generations*: het ging om een eenmalige subsidie voor een proefproject. Uitgangspunt en verwachting van het bedrijf waren dat het programma na 3 maanden proeflopen in Brussel zou kunnen worden doorverkocht aan andere kanalen en regionale zenders, zodat het zelfbedruipend zou worden. In de aanvraag van de producenten werd gesteld dat het proefproject voldoende sponsors zou lokken om een voortzetting zonder extra financiële steun van de overheid mogelijk te maken.

Ook in het evaluatieverslag van de Ouderenraad lezen we dat *Linking Generations* er niet in slaagt om eigen inkomsten te realiseren, noch via reclame noch via uitzendingen op andere zenders, en bijgevolg afhankelijk blijft van subsidies.

Bedoeling van de eenmalige subsidie was het proefproject op de rails zetten, een duwtje in de rug te geven. Toch diende *Linking Generations* voor 2011 een nieuwe subsidieaanvraag in, voor een bedrag van 330.000 euro.

Dat er geen nieuwe subsidie werd toegekend, betekent niet dat ik doelgroeptelevisie voor senioren niet belangrijk vind, maar wij kunnen dit als VGC eenvoudigweg niet blijven financieren. De afgelopen maanden heb ik contacten gehad met de Vlaamse minister voor Media Ingrid Lieten en de Vlaamse minister voor Welzijn Jo Vandeurzen, om doelgroeptelevisie voor senioren te bespreken en te bepleiten, voorlopig echter zonder concreet resultaat.

De heer Jef Van Damme. – Ik vind het jammer dat er geen subsidie meer kan worden toegekend, maar ik begrijp de beslissing van het collegelid.

Voorzitter: mevrouw Carla Dejonghe

Toegankelijkheid van de kinderopvang

Mevrouw Elke Roex.- Er is een tekort aan kinderopvangplaatsen. Als het voor werkende ouders al moeilijk is om een plaats voor hun kind te vinden, dan is het dat voor kwetsbare gezinnen zeker. Omdat ze minder goed geïnformeerd zijn en zich later aanmelden, vallen alleenstaande ouders, laaggeschoolden, werklozen en kansarme gezinnen doorgaans uit de boot. Toch is er ook nood aan opvang voor kinderen van niet-werkende ouders, en wel in het belang van het kind. In de opvang leren kinderen bij en komen ze in contact met het Nederlands.

Veerle Vervaeke van het VBJK publiceerde in het recente april-meinummer van het *Tijdschrift voor Welzijnswerk* een artikel over de toegankelijkheid van kinderopvangvoorzieningen. Haar centrale these is dat er voor de ontwikkeling van een sociaal beleid in de kinderopvang ook een stok achter de deur moet zijn. Verder haalt zij de voordelen aan van een gecentraliseerd opnamebeleid. Het vereenvoudigt de zoektocht van ouders naar een opvangplaats en impliceert ook dat er wordt nagedacht over de criteria en parameters die leiden tot een plaats in de kinderopvang.

Sinds december 2008 stipuleren de nieuwe voorrangsregels voor de kinderopvang dat kinderen uit kwetsbare gezinnen voorrang genieten voor minimaal 20 procent van de opvangcapaciteit. Bestaande voorzieningen kunnen worden uitgebreid of krijgen extra financiële ondersteuning op voorwaarde dat ze werken aan sociale inclusie. In 2008-2009 liep er in Brussel een proefproject van het Centrum voor Kinderopvang waarin een aantal kinderdagverblijven samenwerkt rond sociale inclusie, met onder andere vorming voor de teamleden, het uitwerken van een visie op de kinderopvang en een gecoördineerd opnamebeleid. Dat project is intussen afgelopen en krijgt geen middelen meer.

Hoe stimuleert de VGC de kinderopvangvoorzieningen tot een evenwichtig opnamebeleid? Wat betekent het aanmoedigen van subregionale samenwerking tussen voorzieningen in de praktijk? Welke middelen worden hiervoor uitgetrokken? Welke gevolgen heeft de stopzetting van het Centrum voor Kinderopvang in Brussel? Hoe controleert de VGC het evenwichtig opnamebeleid van de kinderdagverblijven? Hoe realiseren de opvangvoorzieningen de 20%-voorrang? Hoeveel procent van de plaatsen in de kinderdagverblijven wordt ingenomen door kinderen uit kwetsbare gezinnen?

Mevrouw Brigitte Grouwels, collegelid. – In navolging van de Cartografie van de Nederlandstalige Brusselse Kinderopvang van 2005 gaf de VGC het startschot voor het project 'Sociaal Beleid Kinderdagverblijven'. Kinderdagverblijven worden samengebracht in regionale groepen om samen te werken aan toegankelijkheid en diversiteit. De regiogroepen zijn vertegenwoordigd in de centrale denkgroep 'Toegankelijke Kinderopvang', die reflecteert over een gecoördineerd opnamebeleid voor de Nederlandstalige kinderopvang in Brussel. Zowel Kind&Gezin als de VGC maken hiervan deel uit. De regiogroepen en de centrale denkgroep worden begeleid door het VBJK, het Expertisecentrum Opvoeding en Kinderopvang. Dat project kost jaarlijks 60.000 euro.